

Big to Basics

WOENSDAG 20 JANUARI 2016, 20:15 UUR
Arnhem, Musis

DONDERDAG 21 JANUARI 2016, 20:00 UUR
Utrecht, TivoliVredenburg
Voorprogramma door Nootabene, 19:30.

VRIJDAG 22 JANUARI 2016, 20:15 UUR
Amsterdam, Concertgebouw
Voorprogramma door Toonkunstkoor Amsterdam, 19:45

ZATERDAG 23 JANUARI 2016, 20:15 UUR*
Den Haag, Nieuwe Kerk
Voorprogramma door Delft Blue, 19:45

ZONDAG 24 JANUARI 2016, 15:00 UUR
Leeuwarden, De Harmonie

Uitvoerenden

Nederlands Kamerkoor
Hartmut Haenchen *dirigent*

Sopranen

Heleen Koele
Annet Lans
Mónica Monteiro
Mariët Kaasschieter
Saejeong Kim
Ingrid Nugteren
Elma Timmers
Maria Valdmaa

Alten

Marian Dijkhuizen
Marleene Goldstein
Dorien Lievers
Karin van der Poel
Kaspar Kröner
Åsa Olsson

Tenoren

Stefan Berghammer
Alberto ter Doest
William Knight
João Moreira
Guy Cutting
Endrik Üksvärav

Bassen

Kees Jan de Koning
Gilad Nezer
Jasper Schweppe
Donald Bentvelsen
Jelle Draijer
Florian Just

Leo van Doeselaar *piano, orgel*
Wyneke Jordans *piano*
Stéphan Schultz *cello*

Klaas Stok *repetitor*

Programma

Johann Sebastian Bach 1685-1750
Lobet den Herrn, alle Heiden, BWV 230
Jesu, meine Freude, BWV 227

• pauze •

Zoltán Kodály 1882-1967
Mátrai képek

Johannes Brahms 1833-1897
Liebeslieder Walzer

*Dit concert wordt opgenomen door Max Avondconcerten. De uitzenddatum is nog onbekend.

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Lobet den Herrn (BWV 230)

Lobet den Herrn, alle Heiden,
und preiset ihn, alle Völker!
Denn seine Gnade und Wahrheit
waltet über uns in Ewigkeit.
Alleluja.

(Psalm 117: 1, 2)

*Loof de Heer, alle heidenen
en prijs hem, alle volken!
Want zijn genade en waarheid
heersen over ons in eeuwigheid.
Halleluja.*

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Jesu, meine Freude (BWV 227)

Jesu, meine Freude,
meines Herzens Weide,
Jesu, meine Zier,
ach, wie lang, ach lange
ist dem Herzen bange
und verlangt nach dir!
Gottes Lamm, mein Bräutigam,
außer dir soll mir auf Erden
nichts sonst Liebers werden.

Es ist nun nichts Verdammliches an denen,
die in Christo Jesu sind, die nicht nach dem
Fleische wandeln, sondern nach dem Geist.

Unter deinem Schirmen,
bin ich vor den Stürmen
aller Feinde frei.
Lass den Satan wittern,
lass den Feind erbittern,
mir steht Jesus bei.
Ob es itzt gleich kracht und blitzt,
ob gleich Sünd und Hölle schrecken:
Jesus will mich decken.

Denn das Gesetz des Geistes, der da lebendig machet
in Christo Jesu, hat mich frei gemacht von dem Gesetz
der Sünde und des Todes.

Trotz dem alten Drachen,
Trotz des Todesrachen,
Trotz der Furcht darzu!
Tobe, Welt, und springe,
ich steh hier und singe
in gar sichrer Ruh.
Gottes Macht hält mich in acht,
Erd und Abgrund muß verstummen,
ob sie noch so brummen.

Ihr aber seid nicht fleischlich, sondern geistlich,
so anders Gottes Geist in euch wohnt.
Wer aber Christi Geist nicht hat, der ist nicht sein.

Weg mit allen Schätzen!

*Jezus, mijn vreugde,
de weide van mijn hart,
Jezus, mijn sieraad,
Ach, hoe lang
is mijn hart al bang
en verlangt naar U.
Gods Lam, mijn bruidegom,
Zonder u is niets op deze
aarde voor mij van belang.*

*Voor hen dus die in Jezus zijn, bestaat er nu
geen vonnis meer. Zij die niet naar het vlees,
maar naar de Geest handelen.*

*Onder Uw schilden
ben ik voor de stormen
van mijn vijanden vrij.
Laat de Satan woeden,
laat de vijand gloeden,
Jezus staat mij bij.
Of het nu dondert of bliksemt,
tegen de zonde en de hel,
Jezus zal mij behoeden.*

*De wet van de Geest, die in Christus Jezus
het leven schenkt, heeft mij vrijgemaakt
van de wet van de zonde en de dood.*

*Ondanks de oude draak,
ondanks de doodswraak,
ondanks de angst daarvoor!
Wereld, raas en spring,
ik sta hier en zing
geheel in zekere rust.
Gods macht neem ik in acht,
aarde en afgrond zullen verstommen,
al zijn ze nog zo aan het brommen.*

*Maar u leidt geen zondig leven meer, maar u leeft in de
Geest, omdat de Geest van God in u woont. iemand die
de Geest van Christus niet bezit, behoort Hem niet toe.*

Weg met alle schatten!

Du bist mein Ergötzen,
Jesu, meine Lust!
Weg ihr eitlen Ehren,
ich mag euch nicht hören,
bleibt mir unbewußt!
Elend, Not, Kreuz, Schmach und Tod
soll mich, ob ich viel muß leiden,
nicht von Jesu scheiden.

So aber Christus in euch ist, so ist der Leib
zwar tot um der Sünde willen; der Geist aber
ist das Leben um der Gerechtigkeit willen.

Gute Nacht, o Wesen,
das die Welt erlesen,
mir gefällt du nicht.
Gute Nacht, ihr Sünden,
bleibet weit dahinten,
kommt nicht mehr ans Licht!
Gute Nacht, du Stolz und Pracht!
Dir sei ganz, du Lasterleben,
gute Nacht ergeben.

So nun der Geist des, der Jesum von den Toten
auferwecket hat, in euch wohnt, so wird auch
derselbige, der Christum von den Toten auferwecket
hat, eure sterblichen Leiber lebendig machen,
um des willen, daß sein Geist in euch wohnt.

Weicht, ihr Trauergeister,
denn mein Freudenmeister,
Jesus, tritt herein.
Denen, die Gott lieben,
muß auch ihr Betrüben
lauter Zucker sein.
Duld ich schon hier Spott und Hohn,
dennoch bleibt du auch im Leide,
Jesu, meine Freude.

(tekst: Johann Franck/Johann Crüger, Romeinen 8)

*Jij bent mijn behagen,
Jezus, mijn verlangen!
Weg, ijdele glories,
ik wil jullie niet horen,
blijf mij onbekend!
Ellende, Nood, het Kruis, Smaad en Dood
zullen mij, hoewel ik veel moet lijden,
niet van Jezus scheiden.*

*Als Christus in u is, blijft uw lichaam wel door de
zonde aan de dood gewijd, maar uw geest leeft,
dankzij de gerechtigheid.*

*Goedenacht, o wezen,
dat de wereld verkiest,
mij beval jij niet.
Goedenacht, jullie zonden,
blijf ver achter,
kom niet meer aan het licht!
Goedenacht, trots en pracht!
Moge jou, schandelijk leven,
een goede nacht worden gegeven.*

*Als de geest van Hem die Jezus heeft opgewekt
uit de doden, in u woont, zal Hij die Christus
uit de doden heeft laten opstaan, ook uw
sterfelijk lichaam levend maken door de
kracht van zijn Geest, die in u woont.*

*Wijk, trieste fantomen,
want mijn heer van vreugde,
Jezus, treedt binnen.
Want voor hen die God liefhebben,
zal ook hun smart
suikerzoet zijn.
Hier duld ik spot en hoon,
nochtans blijf jij, zelfs lijdend,
Jezus, mijn vreugde.*

Zoltán Kodály (1882-1967)

Mátraí képek

A Vidrócki híres nyája
Csörög-morog a Mátrába,
Csörög-morog a Mátrába,
Mert Vidróckit nem találja.

Megyen az nyáj, megyen az nyáj,
Környes-körül a gaz alján.
-Ugyan hol állok elejbe,
Kerek erdő közepébe?

Hozd ki, babám, szűröm, baltám,
Hadd menjek az nyájam után,
Mert levágják az kanomat,
Keselylábú ártányomat!

*Vidrócki's beroemde kudde
ritselt-morrelt in de Mátra,
ze ritselt-morrelt in de Mátra,
omdat zij Vidrócki niet vindt.*

*Daar gaat de kudde, daar gaat de kudde
almaar rond door diep onkruid.
Hoe houd ik die ooit tegen
midden in het ronde woud?*

*Haal, o lief, m'n jack, mijn hakbijl
dat ik achter mijn kudde aanga.
Anders steekt men m'n beer nog 'ns dood,
mijn zwijn met z'n gelaarsde poten.*

Esteledik már az idő,
Szállást kérnék, de nincs kitől,
Sűrű erdő a szállásom,
Csipkebokor a lakásom.

Már Vidrócki emelgeti a bankót,
összhajnalon elvezeti a csikót.
Elvezeti amerre a nap lejár,
arra, tudom, a gazdája sosem jár.

Hallottad-e Vidróckinak nagy hírit?
Pintér Pista hogy levágta a fejét.
Pintér Pista úgy levágta egyszer,
mingyár leborult Vidrócki a földre.

A Vidróckit ki mossa ki vérből?
Azt áldja meg az Úristen az égből.
Úgy száll arra az Úristen áldása,
mint az égből az eső szakadása.

A Vidrócki sírhalmára
Gyöngy hull a koporsójára.
Hej Vidrócki, most gyere ki,
Hat vármegye vár ideki!
'Mit ér nékem hat vármegye,
Tizenkettő jöjjön ide!'

•
Elmegyek, elmegyek,
El is van vágyásom,
Ebbe rongyos kis tanyába
Nincsen maradásom.

Ha elmégy, ha elmégy,
Csak hozzám igaz légy.
Igaz szereteted babám
Hamisra ne fordítsd.

Ha jóra fordítod,
Áldjon meg az Isten,
Ha rosszra fordítod,
Verjen meg az Isten.

•
Madárka, madárka,
Csácsogó madárka,
Vidd el a levelem,
Vidd el a levelem,
Szép magyar hazámba.

Ha kérdik ki küldte,
Mondjad, hogy az küldte,
Kinek bánatába, szíve fájdalmába
Meghasad a szíve.

•
Sej, a tari réten
piros-barna kislány,
Arra megy piros-barna legény,
Leveszi kalapját.

*Naar avond neigt reeds het daglicht,
ik zoek onderdak, maar weet niet bij wie.
Het dichte bos is mijn onderkomen,
een rozenstruik is mijn woning.*

*Daar gaat Vidrócki al met de bankbiljetten,
op een herfstmorgen voert hij het veulen weg.
Hij voert het richting ondergaande zon,
daar, dat weet ik, komt zijn eigenaar nooit.*

*Heb je wel eens gehoord van de beruchte Vidrócki?
Hoe Pista Pintér hem zijn hoofd afsneed,
Pista Pintér sneed het 'm zo vlug af
dat Vidrócki in één klap tegen de grond sloeg.*

*Wie wast Vidrócki schoon van al zijn bloed?
Moge de Here God uit de hemel die zegenen.
Zo daalt op hem neer de zegen Gods
als uit de hemel de harde stortregen.*

*Op Vidrócki's grafheuvel,
op zijn doodskist, vallen parels.
Hee, Vidrócki, kom er eens uit!
Zes provincies wachten op je!
Wat moet ik met zes provincies?
Laten twaalf maar hierheen komen.*

•
*Ik ga weg, ik ga weg,
ik verlang naar 't trekken,
op deze miezerige kleine hoeve
houd ik het niet meer uit.*

*Als je gaat, als je gaat,
blijf mij dan toch trouw,
laat je echte liefde, mijn schat,
nooit in een valse veranderen!*

*Als je die goed gebruikt,
moge God je zegenen,
als je die verkeerd gebruikt, schat,
laat God jou dan straffen!*

•
*Vogeltje, vogeltje,
tsjilpend vogeltje,
breng mijn brief,
breng mijn brief
naar m'n schone Hongarije.*

*Vraagt men wie die brief zendt,
zeg dat die man hem zendt
van wie het hart van treurnis,
van hartsverdriet al stuk is.*

•
*Hee, in de wei van Tar
staat een roodwangig, bruin meisje,
daar komt langs een roodwangige, bruine knaap,
hij neemt zijn hoed af.*

Mit csinálsz, te kislány,
piros-barna kislány?
Látod, hogy a víg tari nagy réten
A szénát gyűjtögetem.

Nem való az néked, piros-barna kislány,
Néked csak egy híves szoba kellene
Kibe' varrogatnál.

•
Két tyúkom tavalyi,
három harmadévi,
Hajtsd haza Júlikám zabott adok néki.
Pitye sárga, pitye búbos, pitye mind a három,
Az úram is itthon vagyon nincsen semmi károm.

Hallod-e szolgáló,
körmöljön meg a holló
Megdöglött már a szürke,
mit csináljunk már véle?!

Két tyúkom tavalyi,
három harmadévi,
Hajtsd haza Juliskám zabot adok néki.
Ha tudtátok hogy az enyém
mért adtatok enni?
Azért adtunk kománasszony, nem hagytuk elveszni!

•
Ki van borér, de soká jár,
Verd meg Isten, mé(rt) nem jön már?
Még ma egy csöppet se ittam,
Bizony majd meghalok szomjan.

A fűzfának nincsen tövi,
a vendégnek nincsen szemi.
Szemi vóna, hazamenne,
Illyen soká itt nem lenne.

Hej! Apczon lakom, keress meg.
Két lányom van szeresd meg!
Néked adom egyiket,
vedd el akármelyiket.

Ki a lyányát férhez adja,
legyen bukros dunnahaja!
Ki a fiát házasítja,
Legyen bora, pályinkája.

Kiménj, vendég, a házamból.
mert fát kapok a lócalól!
Csivirítom, csavarítom,
Majd a hátadra lapítom!

•
Két tyúkom tavalyi,
három harmadévi,
Hajtsd haza Júlikám zabott adok néki.
Pitye sárga, pitye búbos, pitye mind a három,
Az úram is itthon vagyon nincsen semmi károm.

*Wat doe jij hier, meisje,
roodwangig, bruin meisje?
Je ziet toch dat ik in de grote vrolijke wei van Tar
 bezig ben met hooien.*

*Dat is toch niets voor jou, roodwangig, bruin meisje!
Wat jij nodig hebt is een koele kamer
waar je wat kunt naaien.*

•
*Twee van mijn kippen zijn van vorig jaar,
drie zijn drie jaar oud,
drijf ze naar huis, mijn Juliska, dan geef ik ze haver.
Tjiej m'n gele, tjiej m'n kuifje, tjiej-tjiej alledrie,
m'n man die is nu ook thuis, wat kan mij nog gebeuren?*

*Luister eens, kleine dienstster,
moge de raafje krabben!
Dood is reeds nu onze schimmel,
wat moeten we ermee beginnen?*

*Twee van mijn kippen zijn van vorig jaar,
drie zijn drie jaar oud,
drijf ze naar huis, mijn Juliska, dan geef ik ze haver.
Als jullie wisten dat ze de mijne waren,
waarom gaf je ze te eten?
Dat deden we, buurvrouw, om ze niet te laten sterven!*

•
*Wie haalt er wijn? Wat blijft-ie lang weg!
Straf hem, God, waarom komt-ie niet terug?
Vandaag heb ik nog geen druppel gedronken,
echt, ik ga bijna dood van de dorst!*

*De wilgenboom die heeft geen voet en
de gast hier die heeft geen ogen.
Had-ie ogen, zou hij weggaan,
was-ie niet zo lang gebleven.*

*Hé! Ik woon in Apcz, kom eens langs,
ik heb twee dochters, krijg ze lief!
Ik geef je één van de twee,
trouw met welke jij maar wilt.*

*Wie zijn dochter aan een man geeft
moet een weelderig dekbed hebben,
wie zijn zoon aan een vrouw brengt
moet wijn en brandewijn hebben.*

*Smeer 'm, gast, gauw uit m'n huis,
of ik pak 'n lat vanonder 't bankje!
Ik laat 'm zwaaien, laat 'm draaien
en dan plat op je rug neerkomen!*

•
*Twee van mijn kippen zijn van vorig jaar,
drie zijn drie jaar oud,
drijf ze naar huis, mijn Juliska, dan geef ik ze haver.
Tjiej m'n gele, tjiej m'n kuifje, tjiej-tjiej alledrie,
m'n man die is nu ook thuis, wat kan mij nog gebeuren?*

Johannes Brahms (1833-1897)

Liebeslieder Walzer

No. 1

Rede, Mädchen, allzu liebes,
das mir in die Brust, die kühle,
hat geschleudert mit dem Blicke
diese wilden Glutgefühle!

Willst du nicht dein Herz erweichen,
willst du, eine Überfromme,
rasten ohne traute Wonne,
oder willst du, daß ich komme?

Rasten ohne traute Wonne,
nicht so bitter will ich büßen.
Komme nur, du schwarzes Auge.
Komme, wenn die Sterne grüßen.

No. 2

Am Gesteine rauscht die Flut,
heftig angetrieben:
wer da nicht zu seufzen weiß,
lernt es unterm Lieben.

No. 3

O die Frauen, o die Frauen,
wie sie Wonne tauen!
Wäre lang ein Mönch geworden,
wären nicht die Frauen!

No. 4

Wie des Abends schöne Röte
möcht' ich arme Dirne glühn,
Einem, Einem zu gefallen,
sonder Ende Wonne sprühn.

No. 5

Die grüne Hopfenranke,
sie schlängelt auf der Erde hin.
Die junge, schöne Dirne,
so traurig ist ihr Sinn!
Du höre, grüne Ranke!
Was hebst du dich nicht himmelwärts?
Du höre, schöne Dirne!
Was ist so schwer dein Herz?
Wie höbe sich die Ranke,
der keine Stütze Kraft verleiht?
Wie wäre die Dirne fröhlich,
wenn ihr der Liebste weit?

No. 6

Ein kleiner, hübscher Vogel nahm den Flug
zum Garten hin, da gab es Obst genug.
Wenn ich ein hübscher, kleiner Vogel wär,
ich säumte nicht, ich täte so wie der.
Leimruten-Arglist lauert an dem Ort;
der arme Vogel konnte nicht mehr fort.
Wenn ich ein hübscher, kleiner Vogel wär,
ich säumte doch, ich täte nicht wie der.

*Zeg eens, meisje, allerliefste,
dat mij in mijn kille hart
met haar blik heeft ontstoken
deze wilde hete gevoelens!*

*Wil je niet je hart vermurwen;
wil je, al te brave,
rusten zonder dierbare verrukking
of wil je dat ik kom?*

*Rusten zonder dierbare verrukking
Zo bitter boeten wil ik niet.
Kom dan maar, jij zwartogige,
kom dan, als de sterren ons begroeten.*

*Langs de rotsen bruist de vloed
heftig voortgedreven.
Wie dan nog niet zuchten kan
Leert het bij het vrijen.*

*O die vrouwen, o die vrouwen,
Hoe zij je tot verrukking brengen
'k Was allang monnik geworden
als er geen vrouwen waren!*

*Zoals het mooie avondrood
Zou ik, arm meisje, willen stralen
Eén, één maar te bevallen
Eindeloos verrukking uitstralen.*

*De groene rank van de hop
kronkelt over de grond
Het jonge mooie meisje,
zo treurig is zij gestemd!
Hoor eens, groene rank!
Waarom verhef je je niet hemelwaarts?
Hoor eens, mooi meisje!
Waarom is je hart zo zwaar?
Hoe zou de rank zich kunnen opheffen
waar geen stut kracht aan verleent?
Hoe zou het meisje vrolijk kunnen zijn,
als haar liefste ver weg is?*

*Een kleine, mooie vogel vloog
naar de tuin, daar was volop fruit.
Als ik een mooie, kleine vogel was,
Ik talmde niet en ik deed zoals hij.
't Verraderlijke van lijnstokken loert daar,
De arme vogel kon niet meer weg
Als ik een mooie, kleine vogel was,
Ik talmde toch en ik deed niet als hij.
De vogel belandde in een mooie hand*

Der Vogel kam in eine schöne Hand,
da tat es ihm, dem Glücklichen, nicht and.
Wenn ich ein hübscher, kleiner Vogel wär,
ich säumte nicht, ich täte doch wie der.

No. 7

Wohl schön bewandt war es vorehe
mit meinem Leben, mit meiner Liebe;
durch eine Wand, ja durch zehn Wände
erkannte mich des Freundes Sehe;
doch jetzo, wehe, wenn ich dem Kalten
auch noch so dicht vorm Auge stehe,
es merkt's sein Auge, sein Herze nicht.

No. 8

Wenn so lind dein Auge mir
und so lieblich schauet
jede letze Trübe flieht,
welche mich umgrauet.
Dieser Liebe schöne Glut,
laß sie nicht verstieben!
Nimmer wird, wie ich, so treu
dich ein Andrer lieben.

No. 9

Am Donaustrande, da steht ein Haus,
da schaut ein rosiges Mädchen aus.
Das Mädchen, es ist wohl gut gehegt,
zehn eiserne Riegel sind vor die Türe gelegt.
Zehn eiserne Riegel das ist ein Spaß;
die spreng ich als wären sie nur von Glas.

No. 10

O wie sanft die Quelle sich durch die Wiese windet;
O wie schön, wenn Liebe sich zu der Liebe findet!

No. 11

Nein, es ist nicht auszukommen mit den Leuten;
Alles wissen sie so giftig auszudeuten.
Bin ich heiter, hegen soll ich lose Triebe;
bin ich still, so heißt, ich wäre irr aus Liebe.

No. 12

Schlosser auf, und mache Schlösser,
Schlösser ohne Zahl!
Denn die bösen Mäuler will ich
schließen allzumal.

No. 13

Vögelein durchrauscht die Luft,
sucht nach einem Aste;
und das Herz, ein Herz begehrt,
wo es selig raste.

No. 14

Sieh, wie ist die Welle klar,
blickt der Mond hernieder!
Die du meine Liebe bist,
liebe du mich wieder!

*De geluksvogel, toen overkwam hem niets.
Als ik een mooie, kleine vogel was,
Ik talmde niet en ik deed toch als hij.*

*Hoe schoon was het voorheen
met mijn leven, en met mijn liefde,
toen door een muur, ja door tien muren heen
de blik van mijn vriend zich naar mij zou vinden
Maar nu, helaas, hoe nabij ik hem ook sta,
zijn ogen zien mij
maar zijn hart is koud.*

*Wanneer je oog mij zo mild
en zo lief aankijkt
vlucht de laatste droefenis,
die mij omsluiert.
Deze mooie liefdesgloed
Laat haar niet vervagen!
Zo trouw als ik,
Zal nooit een ander je beminnen.*

*Aan het Donaustrand staat een huis,
daar kijkt een blozend meisje uit.
Het meisje wordt wel goed afgeschermd,
tien ijzeren grendels zijn op de deur gezet.
Tien ijzeren grendels, dat is een grap;
die laat ik springen, als waren ze van glas.*

*O hoe zacht het beekje zich door de wei slingert!
O hoe mooi, als liefde liefde ontmoet.*

*Nee, met mensen valt niet te leven;
Alles kunnen ze zo smerig duiden.
Ben ik vrolijk, zou ik ongeremde driften koest'ren;
Ben ik stil, dan heet het dat ik gek zou zijn van liefde.*

*Slotenmaker, kom op en maak sloten,
sloten zonder tal!
Want de kwaadaardige muilen wil ik
sluiten allemaal.*

*Vogeltje ruist door de lucht,
zoekt een rustige tak
En het hart begeert een hart
waar het gelukkig rusten kan.*

*Zie, hoe helder zijn de rimpelingen van het water
als de maan naar beneden kijkt.
Jij, die mijn ware liefde bent,
Heb mij weder lief.*

No. 15

Nachtigall, sie singt so schön,
wenn die Sterne funkeln.
Liebe mich, geliebtes Herz,
küsse mich im Dunkeln!

*De nachtegaal, zij zingt zo mooi,
als de sterren fonkelen.
Heb mij lief, mijn geliefde hart,
kus mij in het donker.*

No. 16

Ein dunkeler Schacht ist Liebe,
ein gar zu gefährlicher Bronnen;
da fiel ich hinein, ich Armer,
kann weder hören noch sehn,
nur denken an meine Wonnen,
nur stöhnen in meinen Wehn.

*Een donkere en diepe put is de liefde,
een veel te gevaarlijke bron.
Daar viel ik in, ik ongelukkige,
en kan horen noch zien,
slechts denken aan mijn geneugten,
en kreunen in al mijn pijn.*

No. 17

Nicht wandle, mein Licht,
dort außen im Flurbereich!
Die Füße würden dir, die zarten,
zu naß, zu weich.
All überströmt sind dort die Wege,
die Stege dir;
so überreichlich trännte dorten
das Auge mir.

*Wandel buiten niet, mijn liefste,
daarbuiten in de zachte weiden,
je tedere voeten zouden te zacht,
te week worden.
Want alle paden die daarheen leiden
zijn overstroomd,
zo groot was de tranenvloed
die ik weende.*

No. 18

Es bebet das Gesträuche;
gestreift hat es im Fluge ein Vögelein.
In gleicher Art erbebet die Seele mir,
erschüttert von Liebe, Lust und Leide,
gedenkt sie dein.

*Een siddering vaart door het struikgewas,
een vogel heeft het in zijn vlucht geraakt,
Op gelijke wijze siddert mij de ziel,
geschokt door liefde, vrolijkheid en droefenis,
en denkt aan jou.*